

अनुक्रमणिका.

विषय.	अधिकार.	श्लोक.	भाषांतरपृष्ठ.
मंगल तथा वस्तुनिर्देश.	१	१	१
आत्मानुं लक्षण.	१	२	१
कर्मानुं लक्षण.	१	२	१
जीव अनंत ने तेमना पृथिव्यादि भेद.	१	३	२
जीव करतां कर्म अनंत गुणां इत्यादि.	१	४—६	३
जीव अने कर्मनो अनादि संबंध.	१	७—८	३
जीवनुं कर्मथी मुक्त थवुं.	१	९	४
जीवनुं शुभाशुभ कर्मने ग्रहण करवुं.	२	१—९	५
जीवनुं ज्ञानविना पण कर्मने ग्रहण करवुं	२	९—११	६
जीवनुं इंद्रियो तथा हस्तादि विना कर्मने ग्रहण करवुं.	३	१—२८	७—१०
जीवने लागेलां कर्मानुं नहि देखाववुं.	३	२९—३३	१०
जीवकर्मनो आधारधेय भाव.	४	१—१०	११
सिद्धोनुं कर्मने नहि ग्रहण करवुं.	५	१—९	१२
सिद्धोने इंद्रियादि विना अनंत सुख.	५	१०—१७	१२—१३
सिद्धोनुं कर्म ग्रहण करवाना स्वभावने छोडी देवुं.	६	१—११	१४—१५
मुक्तिमार्गनुं सदा वहेवुं छतां संसारनुं भव्यशून्य नहि थवुं.	७	१—१२	१६
परब्रह्मनुं स्वरूप.	८	१—७	१७
परब्रह्मथकी सृष्टिनी रचना अने तेमां ज प्रलयनुं नहि घटवुं.	८	८—३७	१७—२०

इश्वरनी मायाथी जगत्नी रचनानुं नहि घटवुं.	८	३८-४७	२०-२१
स्वतः इश्वरथकी जीवोना सृष्टिसंहारनुं नहि घटवुं.	८	४८-६१	२१-२२
जीवने कर्मथी सुखदुःख वगेरे थत्रा छतां परमेश्वरमां कर्ता तरीके आरोप.	८	६२-६९	२२-२३
ब्रह्मनुं स्वरूप	९	?	२४
जगत्नुं कालादि पंचसमवायथी उत्पन्न थवुं अने प्रलय थवो.	९	२-३	२४
ब्रह्मनुं ब्रह्ममां लीन थवुं अने ज्योतिनुं ज्योतिमां मळी जवुं.	९	४-७	२४-२५
ब्रह्म-सिद्धने संकडाश नहि पडवी.	९	८-११	२५
निगोदिया जीवोनुं अनंत काल निगोदमां ज दुःखी रहेवुं वगेरे.	१०	१-१३	२६
निगोद जीवोनुं नहि देखाववुं.	१०	१४-२०	२७
निगोदादि जीवोनुं आहार करता छतां भारे न थवुं.	१०	२१-२४	२८
निगोद जीवोनुं अनंत काल दुःखी रहे तेवां कर्मने वांधवुं.	१०	२५-३७	२८-२९
निगोद जीवोनुं मन विना पण कर्मने वांधवुं.	१०	३८-४१	२२
सर्व विश्व निगोदना जीवोथो परिपूर्ण छतां तेमां बीजा द्रव्योनुं समाववुं अने अवकाशनुं रहेवुं.	११	१-८	३०

जीवने सुख दुःख आपनार तरीके कर्म विना बीजानुं न होवुं. भाग्य स्वभाव वगेरे नामोथी कर्मनुं ज प्रतिपादन.	१२	१—६	३१
कोइनी पण प्रेरणा विना जीवने स्वस्वरूप योग्य फळ पमाडवानो कर्मनो स्वभाव. जगतनुं स्वरूप.	१२	६—११	३१—३२
कर्मो जड छतां द्रव्यक्षेत्रकाळभावनी अनिवार्य शक्तिथी प्रेराइ तेमनुं प्रकट थवुं.	१२	१२—४०	३२—३४
कर्मने उदयमां आववाना भांगा-प्रकार.	१२	४१—६१	३४—३५
कर्मनी भुक्त, भोग्य अने भुज्यमान अवस्था.	१२	६२—६०	३५—३६
मात्र इंदिव प्रत्यक्षने मानवामां दोष.	१३	१—२५	३७—३९
परोक्षने पण मानवानी जरुर.	१४	१—१९	४०—४१
चेष्टाथी पण न देखाय ते मानवा बावत.	१४	१९—३३	४२—४३
नहि देखातां स्वर्गादि मानवा बावत.	१५	१—१२	४४—४५
स्वर्गमोक्षादिनां साधन. सिद्धना गुणोने यथाशक्ति सेववाथी सिद्धिनुं थवुं.	१६	१—१९	४६—४७
गृहस्योए द्रव्यधर्म सेववानी अने व्यवहार साचववानी जरुर. आत्मज्ञान परम धर्म.	१६	२०—३७	४७—४९
परमेश्वरनी प्रतिमाना पूजनथी पुण्यनो संभव.	१७	१—२३	५०—५२
नीरागी अने निःस्पृहीनी सेवाथी परमार्थनी सिद्धि.	१७	२४—२५	५२

प्रतिमा अर्जाव छतां पुण्यनी सिद्धि.	१७	२६-२८	५२
प्रमाणिक-पंचे स्थापिली वस्तुनी विशेष मान्यता.	१७	२९-३७	५३-५४
परमेश्वर निराकार छतां तेनी मूर्ति केवी रीते थाय ?	१७	३८-४१	५४
निराकारनी पण स्थापना, अने तेनी पूजाथी लाभ.	१८	१-१९	५५-५६
प्रतिमा पूजानुं फल प्रायः तूर्त अहीं नाहि मळवानुं कारण.	१९	१-२०	५७-५९
परमेश्वरना नामस्मरणनी पण जरूर.	१९	२१-२९	५९-६०
आत्मज्ञानथी ज-केवल राजयोगथी मुक्तिनुं थवुं. ए विषयमां वैष्णवादि			
सर्वना कथननी एकवाक्यतानी घटना.	२०	१-२२	६१-६३
मुक्तिनो सर्व दर्शनने अनुसरतो मार्ग.	२०	२३-३५	६४-६६
सिद्धमां निष्क्रियता.	२०	३६-३९	६६
मनोनिरोध-योगना मार्गमां रमण करवानो उपदेश.	२०	३९	६६

*उपर जणावेला सर्व विषयानुं अ ग्रंथमां प्रश्नोत्तररूपे लोक-
प्रसिद्ध दृष्टांतो आपीने निरूपण करवामां आव्युंछे.

